

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ra - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Avuy comensa á publicarse per folletí 'l monólech de D. Antón Vilalta, titulat:

DURANT L' ESTRENO

que va sèr representat ab molt aplauso en lo teatro Romea.

La publicació acabarà dissapte vinent.

CATALANISTAS-GRECHS

Entussiasmas com som per tot lò que 's refereix á la sort de nostra Catalunya, creyem que la idea regionalista-catalana ha de estar sempre fixa en los assumptos que afectarli pogan; y per 'xò, pensant que 'l catalanisme no és un partit polítich com los que avuy s' estilan, judiquem que ha de portarse en totas ocasions ab molta dignitat; p ro dignitat veritable, no d' aquella que volent semblar de la mellor resulta en certas ocasions una dignitat d' estar per casa á forsa de volerse exhibir en actes determinats; perque en aquets cassos és en últim resultat una mena de dignitat ampulosa y dominada per la passió, encara que aqueixa passió siga patriótica, ó si no ho és, á lo menos ho sembli ó vulga semblarho.

Si sempre tots los catalanistas procedissen recordant lò que deixem sentat, l' amor especial que duhem á la patria idolatrada en que hem nascut, li donaria mostra de un carinyo filial de qui ansia la felicitat de sa mare, y potser, com conseqüencia ja hauria obtingut aquèsta en son favor algunas ventatjas com realitat consoladora, que són ara solsament esperansa desitjada per part de tots.

Semblant desitj no gufa pas á totas horas, ni en totas ocasions, ni en tots los actes la conducta general de'ls catalans, disguinse ó no 's digan regionalistas; sino que, com succeheix en certas familias en las quals á voltas la imprudencia de algún fill compromet la sort de la mare—no per mancansa de amor y sí per sobra d' exagerat entussiasme ó per irreflexió,—en certs assumptos patriótics l' excès de carinyo

fa olvidar á certs catalans que la mare patria está enmaridada ab l' Estat espanyol que és nostre prre d' ensá que s' uniren las coronas de Castilla y d' Aragón, y no 'ls deixa recordar que en la península ibérica, ó sia en la casa payral, hi ha altras germanas que ab nosaltres forman la gran familia espanyola.

Los que aixís procedeixin, los que de tal manera 's portan, estimarán á Catalunya tant com vulgan; mes no li ferán recobrar las llióertats que un jorn tenfa, ni la deixarán sèr autònoma ab sas enverriadas prediccions y propagandas extremadas; puig sembrant odis y antagonismes entre regions, no viurem may ab la harmonía convenient entre las que 'ns són germanas.

Los odis deuen olvidarse; las ofensas de passadas épocas deuen mentarse no mes per' que serveixin de saludable esmena: y ja que aqueixa esmena no 's vol obtenir pe'ls que mes alardejan y mes cridan, la part sensata (ó quant menos la mes sensata) de'ls catalanistas, hem de fèr véurer a'ls que són espanyols com nosaltres per' mes que no sían catalans, y fins a'ls extranjeros, que l' amor patri no 'ns priva 'l coneixement, ni 'ns fa caurer may en certa mena de ridiculesas fillas de una fanfarronería impropia de la sèrietat de nostre caràcter regional.

Avuy, ara, hem de fèr de nou semblant demostració; ara, avuy, hem de dir que per mes simpatías que sentim per la causa de'ls cretenchs en lo conflicte promogat entre ells y 'ls turchs; per mes que admirem la energia y virilitat de'ls grechs y de son rey pe 'l sèu modo de procedir devant de las grans potencias europeas, creyem inconvenient l'acte realisat dissapte en aquesta ciutat a'l presentar per alguns catalans ofuscats, un missatge a'l Cònsul grech, dirigit a'l rey Jordi primer; qual inconveniencia patentisa en primer lloch la circumstancia de ficarnos en assumptos internacionals en que encara que sentim simpatía ó antipatía hem de demostrar neutralitat, y en segon, perque ab las desgracias que actualment afectan á Catalunya y á tot Espanya, no és propi de bons fills de cap regió espanyola (y Catalunya n' és una) lo realisar actes, per insignificants que sían, capassos de aflijar llassos—y no lligams—de germanò, avuy mes que ma y convenient, necessaria é indispensable entre totas ellas.

Si 'ls exaltats iniciadors de'l missatge, de la sere-

nata y de'l bombo *farolero* de'l dissapte darrer, haguessin meditat un xich, no l' haurían pas presentat, estalviantse aixís varapalos merescuts—si be no mes fins á cert punt,—de diaris de Madrit y de Catalunya; no haurían redactat l' escrit en forma de alabar en lo rey de Grecia lo que censuran fet per la Germania; ni haurían desconegut que Catalunya no t'eu en lo concert de'ls pobles; ni s' haurían atribuït ells sols la representació de tots los catalans, puig no la tenen; ni haurían fet aparéixer firmes de directores de periódichs que no s' publican; ni haurían prescindit de importants diaris y altras publicacions que importancia tenen; ni s' haurían sentit que fan actes separatistas ara precisament que 'ls fills d' altras regions germanas ó siga «la nació entera pelea per mantenir baix la bandera espanyola territoris ahont Catalunya hi guanya no sols mes que cap altra regió de la Península, sino mes que la Península tota.»

Nosaltres admirem a'ls grechs y contemplem ab gust que no 'ls falta nostre enardiment per' encoratjarlos, que prou coratje tenen y prou be l' usen. Admíscinlos també 'ls catalanistas de serenetas y discursos, y procurin que aixís com Grecia vol anexionarse la isla de Creta per' donarli benestar, desitgi Castella que, unida Catalunya ab ella com se troba, no 'ns faltin las llibertats regionals que prop dos siglos fa, per subjectarnos nos prengueren.

Això s' lograrà meilor y mes d' hora ab catalanisme serio, ab catalanisme... catalá, que ab catalanisme grech.

P. DE R.

Revista teatral

Romea.—Benefici de'l Sr. Serrallera.—Programa: *La aldea de S. Lorenzo*, lluhintse 'l beneficiat com á primer galán: va fèr un *Cabo Simón* que mereix ascendir á sargento. Va debutar la Srta. Domus, joveneta actriu de bonas disposicions pera 'l teatro.

Lo desempenyo siguiè bo també per part de las senyoras Ferrer y Villalba, com per 'ls Srs. Labastida, Llibre, Capdevila, Borrás, Capdevila (Ll.), Rubio etz.

Novedat: l' *Orfeo Canigó* cantá tres pessas musicals ab molta afinació y bon gust, mereixent justos aplausos tant los coristas com son mestre Sr. Quintana, que ja pót anar sol... en companyia d' un coro com aquell. Lo *Volem!* de'l mestre Candi, va agradar molt. Los felicitem.

Final: catalá, la comedieta *Bon Jan qui paga!* que siguiè un bon fi de festa.

Molta concurrència, bons aplausos... y quatre gotas a'l surtir de la funció.

—Dimecres la funció de la societat Cervantes, oferí la novetat de presentar la *troupe* infantil dirijida pe 'l professor d' esgrima D. Joseph Montaner.

Lo públich premiá ab aplausos, las variadas sorts d' esgrima que verificaren aquells nens que cap d' ells passa de 12 anys.

La barra, 'l sabre, 'l floret, la vara á dos mans y la francesa, y 'l pugilato foren los exercicis que executaren. Y tot ho feren ab un ajust, ab precisió tal, que mes que neófits en tan difícil art, semblaban consumats espadatxins ó tremendos perdonas-vidas.

Lo públich surtí de 'l teatro admirant la destressa de 'ls alumnos y elogiant los coneixements y pericia de 'l professor Sr. Montaner.

Novedats.—Tinguè lloch dissapte la inaugural funció de la temporada de Quaresma.

Obras conegudas de 'l públich, han sigut prou pera que cada nit se vejès 'l teatro ple de distingida concurrència.

La inspirada obra de 'l mestre Bretón, *La Dolores*, encara sugestiona a'l públich. La célebre *Jota* és objecte cada nit de repetició: sembla que cada nit s' estrena.

Es ben cert que 'ls encarregats de sa execució són artistes de reconegut mérit y de no vulgars condicions.

La Srta. Julivert, de la que hem parlat ab elogi altras vegadas, fa una protagonista acabadissima.

Lo Sr. Casanyas presta ab sa bonica y potentia veu, valiosa cooperació a'l brillant resultat de l' obra, interpretant lo paper de *Lázaro*.

Lo Sr. Alcántara conserva aquella vis cómica que requereix lo tipo de *Celemin* y que tants aplausos li ha conquistat.

Tots, en fi, coadjuvan á que *La Dolores* honri per llarch temps ab sa presencia nostras funcions teatrals. —F.

Eldorado.—Dimars hi haguè jubileo: no s' hi cabia ni estant dret: la calor era asfixiant, las empentas y trepitxadas estaban á la órdre de 'l día y, no obstant, tothom aguantaba.

S' esperaba ab desitj conéixer l' obra de 'ls Srs. López Silva, Shaw y mestre Chapí: *Las bravias*.

Está inspirada en la genial comedia de Shakespeare *La arpa domada*.

En la exposició y desarrollo de la idea cardinal, los autors han fèt gala de un naturalisme de bona lley, fent que diguin sos personatjes de la seva peculiar manera, tot lo que entona y caracteriza á sa classe.

Lo mestre Chapí no ha estat afortunat en aquesta obra. Passan los números sens que s' hi veji una gúspira de inspiració. Corran mansament, no despertant en el espectador ni l' interès ni l' entusiasme.

Sols hi havem trobat digne de menció lo bonich duo de 'l tercer quadro.

La melodia que inician las veus está tan ricament vestida, adornada ab tant acert y originalitat pe 'ls instruments de fusta y corda, que si 'l mestre Chapí no tinguès fama d' hábil orquestador, aquest duo bastaria per' acreditar lo de tal.

La execució bona, sens *pero*.

Aplausos pe 'ls autors y actors que hi prenen part. —F.

EN LO PALAU DE BELLAS ARTS

Dissapte, día 6, fèu vintitres anys de la mort de Clavé y, com és natural, tots aquells que d' ell reberen las primeras nocions regeneradoras de l' art, volgueren celebrar tan trist aniversari ab una magna vetllada literari-musical, que s' doná en lo palau de Bellas Arts.

Formaban lo programa composicions de distingits mestres que volgueren ab sas obras y cooperació donar mes solemnitat á la vetllada.

Se cantaren d' en Clavé *Lo pom de flors*, *De bon mati*, *L' anyorament* y *Gloria á España!*; de 'l Sr. Nori una sentida romanseta titulada: *Flors boscanas*; de 'l señor Sadurni (C), la romansa *Plany de amor*; de Biscarri, la coneguda y sentidissima cansó catalana, lletra de Camprodon, titulada: *Teresa*; de 'l mestre director d' orquesta Sr. Goula, l' himne *Gloria al Arte!*; de Gigout, la *Rapsodia sobre ayres catalans*; de Eusebi Daniel, un capritxo, gran marxa humorística, escrita per' orga, titulada: *Sesostris*; y de Bizet, *L' Arlesienne*.

Algunas foren estrepitosament aplaudidas per son mérit y per sa esmerada execució. Una de tals fou la de don Eusebi Daniel. En ella s' hi admiran la espontaneïtat, originalitat y amplitud de sas formas melòdicas, junt á

una manera rica de tractarlas armonicament. Donà 'l Sr. Daniel proba de lò que en altra ocasiò diguerem: que per' celebrar concerts d'orga, per res necessitem vinguin *virtuosos* extrangers.

Pero ahont se desbordà l' entussiasme de 'l publich rendint just homenatge à 'l genial músich català, Clavé, fou en *L' anyorament*.

Ab gust feriam detallada la revista de tan solemne vetllada; pero l' espay 'ns mánca y no 'ns permet ser mes estens.

Sols direm, per' acabar, que aquella festa ahont hi palpitava l' esprit enérgich, sencer, immaculat, de nostre amor á Catalunya, lo divinissaren los cants inspiradissims, lo que tindria que sèr nostre *himne cstalà* ab que Clavé expressà sa idolàtrica passió per sa provincia, cantant ab tota la vehemencia y ardiment *¡Gloria á España!*

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

LO DE SEMPRE

En distintas ocasions havem emitit nostra pobre opinió, exposant lò injust que és que en la vigent lley de Associacions hi sigan inclosos los montepíos, ja que aquéstos són de un caràcter mòlt distint de las associacions per las quals debia ésser promulgada la mentada lley.

En diferents oportunitats havem manifestat que no deurian ésser considerats los montepíos á l' igual de las societats polítiques ó de recreo; aixecant la veu pèra que las juntas de corporacions de socorro mutuo, (y en cas que aquestas no s' ocupessin de 'ls assumptos que 'ls hi están confiats en virtud de la delegació que tenen, los associats que tenen dret d' exigirho á 'ls seus representants) procurin lo que no cuydan de obtenir. Pero havem tingut ocasió de convènc'ns de que uns y altres no volen res, y per deducció, no és estrany que 'ls montes sigan tan inútils com són, sens dupte per convenir aixís á alguns *espavilats* que procuran per su *Santo Patrón*, mantenint entre las masses associadas, la idea de que *ni Rey ni Roque* té dret á inmiscuirse en sos assumptos. Los que aixís pensin, van equivocats.

Diem això, porque lo que no han sigut capassos de demanar 800 montes—gracias á las corrents y teorías que havem indicat—lo Ministre de Hisenda Excm. Sr. don Joan Navarro Reverter, ho ha concedit sens demanàrseli, y és, la exempeió de timbre en tota la documentació de las societats de socorro mutuo.

Aquest acte diu mòlt en favor de 'l Ministre que ha portat á cap la reforma de la lley de 'l Timbre; probant que lò que proposà á las Corts, ho coneixia mòlt millor que 'ls que per rahó natural sembla deurian tenirne mes coneixement ab motiu de la pràctica.

La base 3.ª de las que serviren per' la confecció de la lley, diu de un modo clà y categorich:

«Las sociedades de obreros que tengan por fin único la instrucción ó la beneficencia mutua, ya esten constituidos por ellos ó fundadas por otras personas, estarán exentas del timbre en toda su documentación».

Y del mateix modo la lley en son art. 180 ratifica la base á que 's refereix.

No obstant de això, la majoria, la inmensa majoria, no tan sols no varen suprimir lo timbre á que obligaba la lley anterior, sino que, tenint lo dret de no usarlo, avuy l' emplean ab l' augment de tal impost, com si fossen altra mena d' associacions sens dir «aquesta boca és meua».

Tot això no demostraria altra cosa sino ignorancia de la lley, ó en cas de conèixerla, que no la saben llejir; pero, ni aquet atenuant se 'ls pòt concedir, tota vegada que *La Unión defensora del Socorro mutuo* va fèr una crida á tots los montes, per medi de la prensa, (que mòlt generosament s' ha posat á son costat com ho proba en quants ac es té necessitat d' ella del mateix modo que ho fa ab tot lo que tendeix á moralisar y millorar l' estat crítich de la societat), pèra que suscribissen la exposició que dita *Unión defensora* va elevar á 'l mateix Ministre que redactà la lley, á fi de que 's cumplís en la part que s mencionaba, qual exposició va ésser presentada pe 'l

dignissim defensor de la mutualitat Excm. Sr Borbón y Castellví, ab un número relativament insignificant de firmas

Queda, donchs, justificat una vegada mes, que 'ls montepíos, 'sent incapassos de demanar, ho són tanbè pèra aceptar y ferse respectar lo que se 'ls hi dona.

En molts cassos havem vist que de 'ls abusos n' han nascut lleys que de moment han semblat arbitrarias pero sos resultats práctichs han sigut bons. Aixís, donchs, alentem á *La Unión defensora del Socorro mutuo* pèra que no abandonin 'l camí emprès, puig no dupti que ab la ajuda de totas las personas pensadoras podrà arribar á véurer prácticament lò que té consignat en sos estatuts, per mes que trobi personas indiferents y tal vegada malisiosas que li posin obstacles. Ab fe y constancia 'ls vencerà á pesar de tot, y tinga present que las criaturas no sempre fan ni volen fèr lò que 'ls convè, á pesar de que 'ls majors 'ls contradiuen pe 'l seu be. Queda probat una vegada mes lo de sempre, ó siga que 'ls montes son menors de edat que, es com si diguessim, criaturas.

Per 'xò és oportú que tingan qui 'ls guihi; per 'xò és útil *La Unión defensora*: lo que defensa és just, és humanitari, és per un bè de la societat en general, y 'l be 's ferà tart ó dejorn.

J. VILA.

Secció de'l Pirotécnic

Acabo de rébrer una protesta firmada per uns vehins de Cassá de la Selva.

Va contra l' alcalde de aquella població per haver privat que 'ls aficionats representessin una obra catalana de D. Ramón Bordas, en l' acte de inaugurar un teatro de la localitat.

Y lo pitjor és que l' alcalde, privant la funció, ha impedit que 's realís un acte benèfich.

Com ayment que sòch de'l teatro català, trobo justa la protesta, y li trobo mes encara á 'l pensar que la inspira un acte noble.

¿Crèu l' alcalde de Cassá que ab sa conducta ha cassat simpatías?

Donchs sábiga que ha cassat lo titul de ser bo per' alcalde de la segona part de'l nom de'l poble que administra.

LO POLVORISTA.

Repertori de fora

Tarrasa, 3 de Mars 1897.

A corre-cuyta cumpliré la missió de corresponsal, donant compte mòlt somerament de las festas que s' han celebrat aquí durant lo Carnaval.

No recordo haver vist un carnestolts mes rumbós que 'l d' enguany. Los terrassenchs hem tirat la casa per la finestra, convertint la població en empori de la gresca y la tabola.

Sols tinch que dir per corroborar això, que diumenge tinguèrem entre nosaltres las bandes militars d' Almansa y Figueras, tocant la primera en lò *Casino del Comercio* y la segona en la *Sociedad Tarrasense* losb alls de nit.

Pero no n' hi havia prou ab las dos músicas citadas pera cumplir lò programa: volian nadar en mar de solfas y en onadas d' armonía.

Per això en lo tren de la tarde de 'l dilluns vingueren la reputada banda de Navarra y la de Alfonso XII.

Lò que cridà l' atenció tot desseguida, fòu la banda de Navarra, á 'l rompre la primera tocata, per la manera fina y justa d' interpretació.

En lò *pasacalle* 's guanyà lassimpatías dita banda de Navarra per l' interpretació que la banda y 'l director senyor Llanas donaba á la música sinfónica. Pero ahont guanyà aplausos y produhí verdader entussiasme, fòu en las nits de 'l dilluns y dimars en lò *Círculo Egarense*, tocant un programa de 24 balls.

Foren felicitats per la distingida concurrencia que omplia aquells elegantíssims salons que las senyoretas de nostras millors families convertiren en castell encantat.

Segòns noticias, no serà estrany que durant la present Quaresma vingui dita banda de Navarra á donar algún concert de música sacra.

¡Dèu ho fassí! almenys sentiriam bona música y perfecta execució.

La de Alfonso XII tingué á son carrech la execució de 'l programa de 'l *Cosino de Artesanos*.

També fou festejada y aplaudida á 'l fer l' obligat *pas-calle*, en las varias composicions que va tocar. — F. E. P.

Reunions particulars

LA NUEVA LARA. — Diuenje efectuá una funció especial. La sarsuela nova en un acte *Un lance sin consecuencias*, ab inspirada música de D. Emilio Vilalta. ¡Llástima de música per tal lletra!

Després s' executá *Marina*, haventhi qui realment la va executar y resultant per ló que á galls toca, una obra mes propia de Nadal que de la Quaresma.

Això no obstant, debem mencionar á 'ls Srs. Ponsa, Vilalta (S), Mestres, Serrat y Esteve, á la Srta. Bové y á 'l mestre Sr. Vilalta, que obtingueren aplausos.

Pero, ¿y la especialitat? ¡Ah! sí: 'ls galls de *Marina*, y 'ls galls de 'l ral de la entrada. — H.

Saló de descans

Ab gran satisfacció havem llegit la magnífica pastoral que acaba de publicar l' Excm. é Iltrm. Dr. Morgades Bisbe de Vich. Es un document notabilíssim com tots los treballs de tan il·lustre Prelat. No 'ns creyem indicats per analitzar-lo: pero sí per recomanar sa lectura, en especial a'ls que no tenen fe ni esperança, puig aquéstos precisament són los que mes consol y profit poden reportar a'l delectarse ab lo contingut de un document com es aquet, de tanta importancia y oportunitat.

—Lo 19 de 'l corrent mes, festivitat de S. Joseph, tindrà lloch en lo teatro Circo Barcelonés una funció verdaderament extraordinaria, á favor de 'ls Voluntaris cataláns que varen defensar en Africa lo pabelló may vensut d' Espanya.

Son poch los que restan d' aquells valents, y alguns d' ells pobres y malalts: subvenir sas necessitats es l' objecte de tan filantrópica funció.

Las obras que 's posarán en escena son: lo drama en 6 actes degut á la ploma de 'l popular autor dramàtic don Joseph María Pous, titulat: *El tigre de Montañán*, y l' aplaudidíssim epissodi dramàtic é històric de 'l mateix autor y D. Joseph J. Molgosa *Los Españoles en Africa*. Amenisarà la funció la banda municipal y una massa coral.

Augurem un plè pe 'l fi benèfic á que 's dedica y molt mes porque 'ns consta hi assistirà las primeras autoritats.

—Tenim bonas noticias de la *reprisse*, en lo teatro de la Granvia, de la popular revista *Las Reformas*, original de D. Joseph María Pous, qui ha refundit dita obra afeginthi una revista de teatros y varias escenas d' actualitat.

—S' ha format una companyia dramática que desde avuy actuará en lo teatro de Cassá de la Selva. Lo personal és escullit y compost de aventajats artistas, justament aplaudits sempre en los teatros de Catalunya y alguns també en los de América, com los directores don Miquel Pigrau y D. Sebastià Roca. La primera dama es D.ª Concepció Llorente y com á graciós hi ha don Agustí Morer, ventajosamente conegut. Ademés está contractada com dama jove la Srta. Castillo, dama de carácter D.ª Luisa Rodríguez Pigrau, característica donya Adela Hormigo, galán jove D. Frederich Bassó, barba D. Ramón Valls y según galán D. Eduardo Giménez. Es sens dupte la companyia mes notable que fins ara hi haurá hagut en aquella població.

—La simpática y agraciada Srta. D.ª Carme Font y Carreras, filla de 'l excelent amic nostre D. Víctor Font y Casellas, está promesa per' casarse ab lo jove y distingit advocat D. Joseph Puig de Aspre, qual casament ha d' efectuarse en lo mes de Maig vinent, més de las flors y de la poesia. Enviem nostre felicitació ab aytal motiu á las familias Font y Puig, y molt especialment a'l promès, porque ab dificultat podía trobar una senyoreta que reunís las bellas prendas que adornan á la Srta. Font.

Imp. Pujol y C.^a, Tallers 45.—Barcelona

NO MAS TIFUS NI GÁSTRICAS

LIQUIDO DIOFCORIDES (USO EXTERNO)

Este maravilloso liquido reduce en 24 horas, en un 50 por 100 la fiebre de dichas enfermedades, sin prescindir del tratamiento facultativo.

D. pòsit: Farmacia, Plaza de las Ollas, número 8, Barcelona.—Puntos de venta: Farmacias, calle de San Domingo, 22 y Mayor, 74, Gracia.—Prospectos gratis.—Frasco, pesetas 5.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona